

Universitätsbibliothek Paderborn

Benedicti Ariæ Montani Hispalensis Poemata

In Qvatvor Tomos Distincta

In quo Dauidis Regis ac Prophetæ, aliorumque sacrorum Vatum Psalmi; ex
Hebraica veritate in Latinum carmen obseruantissimè conuersi

Arias Montano, Benito

Antverpiæ, 1589

Psalm. LXXXIX. Misericordias Domini in æternum cantabo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44993

PSALMORVM

- ¶ 6 Utque alij extincti defunctus censeor, ut quos
In foueam occisos mors violenta iacit;
Quorum non vltra memor es, scissosque repente.
Diceris ipse tua depositisse manu.
- 7 Meque ira in fouea (te sic statuente) profundis.
Dieictum penitus, sentio & in tenebris.
- 8 Incubuit bilis tua cuncta in me, atque tuis me
Fluctibus immisis omnibus usque premis.
- 9 Me procul abscedunt noti, te auctore, ego & illi.
Horror inclusus, cui via nulla patet.
- 10 Hique oculi tristes, IAS, merore laborant;
Te voco, quam longa est lentaque mesta dies.
Interea palmas ad te & tua numina tendo,
Auxiliumque inter dura pericla peto.
- 11 Nunquid in extinctis facies miracula? an V.S Q.V.E.
Ad laudes surgent, qui cecidere, tuas?
- 12 Anne tua exstabit bonitas narrata sepulchro?
An tua in exitio sit patefacta fides?
- 13 In tenebris miranda tua an sint nota vel ista
Iustitia in terra, quae meminisse nequit?
- 14 Atqui ego te supplex IAS, te postulo clamans;
Anticipo assida te quoque mane prece.
- 15 Cur verò hanc animam depellens resquis IAS?
Cur à me facies abdis & ipse tuas?
- 16 Debilis à prima ac pauperrimus ipse iuventa
Perfero terrores, queis secor usque, tuos.
- 17 Me super incensiisque tui venere furores,
Sunt formidinibus membra recisi tuis.
- 18 Ambitus his pressusque laboribus instar aquarum
Circundor toto contingoque die.
- 19 Me chari sociisque procul, te auctore, latentes
In tenebris, noti ac deseniere mei.

PSALM. LXXXIX.

Misericordias Domini in aeternum cantabo.

MISERICORDIAE IN P.V.B. SALV.
TEM IMPLORATIO.

Admonitorium Ethan Ezrahitæ.

Carmen Sapphicum.

¶ 2 DOna in aeternum miserantis IAE
Sunt mihi vati recinenda, & ore
Veritas nostro est memoranda longa in
Saecula nepotum.

Diximus,

Dixe
Con
Veri

Fœd
Vt r

Con

Con
Omu
Mita

Prap
Aeti
Par

F O
Con
Acc

Cop
Par
Prot

Tu i
Tem
Triu

Et t
Qui
Dur

Dex
Abc
Et

Bra
Pol
Dex

Mur
Aeq

- 3 Diveram, ut mundus, bonitas perennis
Constat, exstructus; tua & alma cælis
Veritas firma est, ea quippe & ipsos
Continet orbes.
- 4 Fœdus electo, pepigi sacratum,
Ut meo iurans famulo Dauidi,
5 Comparem totum sibi futuræ
Semina in aium.
Condidi atque istud solum, quod artas
- 6 Omnis exstructum colat usque; cæli ut
Mira testentur tua congregatis
Veraque sanctis.
- 7 Præpotens I A S. similis quis I AE in
Aethere est; I AE ex pueris P O T E N T I V M
Par erit quis, vel referetur alter,
Proximus aut quis?
- 8 FORTIS arcani validusque magni &
Consili sanctis; metuendus idem
Accolis quotquot prope & hunc frequentant
Finitimisque.
- 9 Copiis I A S. validis D E V S, quis
Par tibi? quis vel similis? tuos qui
Protegis, certa ac tua te fides I A M.
Vndique cingit.
- 10 Tu maris fluctus colibes, superbis
11 Temperasque vndis, Rahabaque cæsare
Triueras, hostes valido lacerto
Dispuleras tu.
- 12 Et tibi cæli, tibi terra substant,
Quidquid & nusquam vacuum per orbem
Durat existens, oritur tuis id
Statqne elementis.
- 13 Dexteram mundi, Boreæ creasti
Abditam sedem; tibi cantat Hermon.
Et tuum nomen recitat sonoro
Carmine Thabor.
- 14 Brachij quando valida est tui vis,
Polleat viatrix manus ista, in altum
Dextera exsurgat tua certa sumini
Roboris index.
- 15 Muniunt istud solum perenne
Aequitas & ius; faciem tuamque

Veritas

Veritas constans præxit, & iuuandi
Certa voluntas.

36 Ille dicendus populus beatus,
Qui sciunt I A M resonare, iterque
Qui tui splendens ineunt micantis
Lumine vultus.

37 Nominis fient hilares tui vi,
Iustus hos tolles, faciesque iustos;

38 Tu decus, robur quibus euehendis
Præsidiumque es.

39 Tu probas nostri statuenda regni
Cornua, & figes ea; namque nostri
Regis est cura, est clypeusque sancto
Israël I AE.

40 Iam pio, te qui colit, es locutus
Certa visenti, E populo valentis
Auxiliū lectum iuuenem superna ad
Culmina tollo.

41 Sum David nactus famulum probatum;
Vngere hunc sancto statui ipse oliuo;

42 Comparat nostra hunc manus, huncque nostra
Brachia firmant.

43 Hostis hunc nunquam superans tributi
Legē vexabit, premet aut iniquus:

44 Conteramque ipsi malè amica plagis
Agmina duris.

45 Veritas huic & mea vis benigni
Numinis constans aderit, meoque
Illius firmum ac stabile eminebit
Nomine cornu.

46 Huius imponam pelago manumque &
Dexteram cunctis fluuiis timendam:
Hunc colent terræ, mare quas oberrat,
Flumina scindunt.

47 Me patrem dicet proprium fibi ille,
Me fibi F O R T E M, scopulum saluis.

48 Illum ego terre faciam priorem
Regibus altis.

49 Numinis semper mea vis benigni
Certa constabit, solidique pacti

50 Veritas, huius sobolemque in usque &
Usque reponam:

Quot

- Quot dies cœli, solium tot huius
 31 Conditum stabit, mea lex tamen si
 Filiis huius iaceat, nec illi
 Iura frequentent;
 32 Quæque decernens statui prophanent,
 Iussa nec seruent; scelus ipse virga
 33 Prosequar dura, repetamque praua
 Verbere facta.
 34 Huic meum sed nec studium benignum,
 Nec fidem pauci violans negabo:
 35 Protuli quidquid labiis meis, hic
 Non iterabo.
 36 Numine ac nostro celebrata sancto
 Iura iurandi semel; illa nunquam
 Vt David vana experiatur, vt vel
 Irrita, fingam.
 37 Quamdiu mundus, soboles manebit
 Huic; & vt praesens mihi semper est Sol,
 Huic erit praesens solium perenni ac
 Tempore firmum.
 An 38 Lunaque ut mundo superat fidelis
 Testis, & nubes variata lustrat;
 VSQVE constanti solium David sic
 Comparo mundo.
 39 Tu tamen pulsum procul ac reiectum
 Percitus flammis tumidi furoris
 Vnxeras quem tu, finis, & repulsum
 Negligis heu nunc.
 40 Ac tui foedus famuli recidens,
 Sternis & sacrum diadema terræ;
 41 Illius septa ac ruis, atque muros
 Proteris altos.
 42 Hunc manu euellunt, pedibusque calcant,
 Qui viam iuxta tenuere, cuneti;
 Huncque vicini graubus cachinni
 Vocibus urgent.
 43 Dextetam tollis nimis hunc prementum
 Hostium; pectus reficiisque magno
 44 Gaudio: atque huius tu aciem retundis
 Ensis acutam.
 Præliis hunc nec stabilis, remissus
 45 Splendor est huius, periitque per te,

K

Atque

PSALMORVM LIBER III.

Atque humi excelsum solium iacet quod
Protruis ipse.

46 Huic dies curtae minuis iuuent*r*;

Vsque & obuoluis misero hunc pudore:

47 Quis tibi est IAS modus hunc negandia ut
Dissimulandi?

Bilis an feruet tua quæ instar ignis,

48 Sæuiet semper? quid ego, memento,
Sæculi; an vanè scbolem creati

Terrigenarum?

49 Quem virum expertem tenet alma mortis

Vita? se quis nam excipiat sepulchro

50 VSQVE subducens? Bonitas vel ista
Est ubi prisca?

Quæ fides sancto tibi iure pacta

Cuni tuo quondam, DOMINE ô, D A V I D E

51 Te nus par eit meminisse seruis
Addita probra.

Iacta, quæ à multis populis recepi,

Periero, atque his in finibus repono

Probra viuenti tibi non ferenda

Incolumique.

52 Ut petant probris, repeatantque vt, IAS,

Gens cui hæc calcos inimica Christi:

53 At fides constans celebretur IAE in
Sæcula mundi.

PSAL-